

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/254/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215357
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7712215357.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene a na účet ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu č.k. 19C/139/2012-119 z 1.4.2016 Okresného súdu Michalovce takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil žalobcovi, aby v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 eur, vyrubený podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov a súdny poplatok za elektronické podania zo dňa 25.4.2014 a 5.3.2015 vo výške 6,- eur podľa pol. 20a sadzobníka súdnych poplatkov, teda spolu 26 eur.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť. Poukazom na znenie ust. § 169 ods. 1 O.s.p. namietol, že uznesenie neobsahuje žiadne skutkové a právne dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k jeho vydaniu. Upozornil na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/295/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/39/2007, 5MCdo/14/2007 a sp. zn. 6MCdo/2/2011 uznesenie Okresného súdu v Komárne sp. zn. 8C/842/2012, uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 16C/174/2012, znenie ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch, v znení neskorších predpisov a zdôraznil, že podal odvolanie proti rozsudku, nie žalobu. V danom prípade podal žalobu pred 1.10.2012, konanie sa začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., ktorým bol zmenený zákon o súdnych poplatkoch, preto bolo podľa názoru žalobcu nutné v danej veci v súvislosti s jeho poplatkovou povinnosťou aplikovať právny predpis platný do 30.9.2012, kedy bolo konanie od poplatku vecne oslobodené. Tvrdiac, že súd nie je oprávnený svojvoľne rozšíriť okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, mal za to, že nemohol byť na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie vyzvaný, pretože súd nebol oprávnený v rozpore so zákonom č. 71/1991 Zb. uložiť poplatkovú povinnosť tam, kde ju nemá. Ak tak učinil, takýto zásah zo strany štátu predstavuje aj zásah do jeho základného práva na jeho súdnu ochranu, zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, porušenie čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou (§ 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Podľa § 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov súdne poplatky (ďalej len poplatky) sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie

súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len poplatkový úkon) uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len Sadzobník), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Podľa ods. 4 v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa postupoval správne, ak napadnutým uznesením vyrubil poplatok žalobcovi v zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov za podané odvolanie v konaní 19C/139/2012, v ktorom bol vydaný rozsudok vo veci samej dňa 19.3.2014. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a práve toto odvolanie je úkonom zakladajúcim poplatkovú povinnosť odvolateľa, t.j. žalobcu.

V zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch, je výška súdneho poplatku zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20,00 eur. Sadzobník k tejto položke neobsahuje žiadne poznámky. Text položky 1 Sadzobníka uvádza, že z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba sa platí sadzba uvedená v tejto položke. V poznámkach k položke 1 bude 3 sa uvádza, že poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

V položke 7a je stanovená osobitná sadzba súdneho poplatku z návrhu vo výške 20,00 eur. Pokiaľ by súd akceptoval názor žalobcu, že poplatok z odvolania sa platí len pri konaní, na ktorý sa vzťahuje poplatok podľa položky 1 Sadzobníka, tak potom napr. ani pri položke 7, kde je uvedený súdny poplatok z návrhu na začatie konania o rozvod manželstva (a pod touto položkou tiež nie je uvedená poznámka k nej), by sa v prípade podania odvolania proti rozsudku neplatil súdny poplatok za odvolanie. Takýto výklad však nezodpovedá gramatickým a logickým princípom, pretože súdny poplatok za odvolanie sa platí v zmysle ust. § 2 ods. 4 veta prvá a odvolateľ má povinnosť ho zaplatiť aj na výzvu súdu, ak ho nezaplatil spolu s poplatkovým úkonom, v tomto prípade odvolaním.

Žalobu žalobca podal na súd dňa 27.9.2012, t.j. za účinnosti znenia zákona o súdnych poplatkoch k 30.9.2012.

V zmysle § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012. Poplatkový úkon, ktorým je odvolanie proti rozsudku vo veci samej v tomto konaní podal žalobca na súd dňa 28.4.2014. Podal ho teda za účinnosti zákona o súdnych poplatkoch už v znení účinnom od 1.1.2014. Neobstojí preto jeho námietka, že v súvislosti s podaným odvolaním je potrebné aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, pretože poplatkový úkon bol žalobcom vykonaný už za znenia zákona účinného práve od 1.1.2014, kedy ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch už bolo zrušené. Len poplatky za konania (napr. podľa pol. 5, pol. 18a, a ďalších Sadzobníka) sa vyberajú podľa predpisov účinných do 30.9.2012, ak sa konanie začalo do 30.9.2012.

Odvolací súd poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia NS SR zo dňa 28.1.2015 sp. zn. 7Cdo/323/2014, v zmysle ktorého pre spoplatnenie úkonu je rozhodujúce, kedy návrh (žaloba, odvolanie, dovolanie) bol podaný.

Neobstojí napokon ani odvolacia námietka v súvislosti s nedostatočným odôvodnením napadnutého uznesenia vzhľadom k tomu, že ide o uznesenie o vyrubení súdneho poplatku, kde je uvedený dôvod vyrubenia súdneho poplatku, ktorým je odvolanie a uvedená je aj položka podľa ktorej sa poplatok vyrubil. V konaní bol vydaný jeden rozsudok a proti nemu bolo podané jedno odvolanie, takže nie je žiadnych pochyb, aké odvolanie bolo spoplatnené.

Vecne správne súd prvého stupňa rozhodol aj o výške poplatku v sume 6 eur podľa položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov za elektronické podania zo dňa 25.4.2014 a 5.3.2015, čo v odvolaní ani žalobca nenamietal.

Z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.